

proeven genomen. Het blijkt, dat iemand, die levend verbrandt, in den regel zooveel rook (dus allerlei verbrandingsproducten) inademt, dat zijn bloed met kooloxyde wordt overladen. Nu is het bekend, dat door den invloed van kooloxyde de zuurstof uit de oxy-haemoglobine uitgedreven wordt, en dat het kooloxyde zelve met de bloedkleurstof een vrij standvastige verbinding aangaat. Daardoor blijft het bloed in het lijk vloeibaar, en heeft overal een helderroode kleur. Daarenboven kan op de bekende wijze — door de verhouding tegenover reduceerende stoffen — door middel van het spectroscop oxy-haemoglobine van kooloxyde-haemoglobine worden onderscheiden.

Er komen dus gevallen voor, waarin zelfs aan fragmenten van verbrande cadavers, door het onderzoek der huid, en door het onderzoek van het bloed, door den medicus forensis het bewijs kan worden geleverd, dat de persoon leefde toen het vuur of de rook hem bereikte, en oorzaak van zijn dood werden.

JASTROWITZ deelt nog een merkwaardig geval mede, waarin behalve door het onderzoek van het bloed, de diagnose gemakkelijk werd, doordien men tot in de trachea en de bronchi partikeltjes kool of roet vond, welke dus slechts gedurende het leven konden geïnspireerd zijn.

Natuurlijk zullen de omgekeerde negatieve resultaten van een forensisch onderzoek steeds minder belang hebben. Is iemand gestikt, en daarna het lijk verbrand, dan zal men (gesteld dat er geen andere teekenen op de misdaad wijzen) uit het ontbreken der vaatnetten in de huid en van het kooloxyde-houdend bloed, geen vermoeden of versterking van kwaad vermoeden tegen een verdachte mogen afleiden. Het is zeer goed denkbaar dat iemand, door den plotseligen schrik, als hij een brand bemerkt, sterft, en zóó als lijk verbrandt. En daarenboven, is stikking in kooloxyde (bij slecht trek-kende, half geopende kachels enz.) denkbaar, en daarna verbranding; op al welke complicatiën een medicus forensis bedacht behoort te zijn. W. K.

I N G E Z O N D E N S T U K .

den Haag, 11 Februari 1880.

Wel-Edele Zeer Geleerde Heer!

In No. 33 van het *Weekblad van het Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* komt een artikel voor van de hand des Heeren VAN GORKOM „Over het Quinetum”. Het is volstrekt mijn voornemen niet omtrent het daar vermelde eene polimiek te openen, noch verder over het Quinetumgebruik te schrijven. Ik heb gepoogd en geloof er in geslaagd te zijn, een middel te bereiden, dat goedkooper dan de kinine, deze in vele omstandigheden zou kunnen vervangen, dat om zoo te zeggen een surrogaat vormt, hetwelk dan aanwendbaar is, wanneer het gebruik van het zekerder koorts-middel, de kinine, zonder gevaar kan worden uitgesteld, dat hier te

lande stellig meestal, en in Indië waarschijnlijk vrij dikwijls het geval zal zijn. Die pogingen zijn tegengewerkt geworden, en het daaromtrent door mij geschrevene bestreden. Zoo als ik in den aanvang dezes schreef, zal ik daarop niet terugkomen, en de toekomst laten beslissen. Alleen op eene zinnede van het stuk des Heeren VAN GORKOM meen ik verplicht te zijn, een commentaar te leveren daar, als dit niet aangevuld werd door een aan mij gericht schrijven, namens den Secretary of State for India uit Londen in dato 29 Januari 1880, het zou schijnen dat in Britsch Indië de bereiding van het Quinetum (aldaar cinchona febrifuge genoemd) slechte resultaten had opgeleverd, en dit geneesmiddel voor goed veroordeeld was. De Heer VAN GORKOM zegt op bladz. 338 van het aangehaald nummer van het *Weekblad*:

„Als feiten zijn in herinnering gebracht: dat de quinetumbereiding in Madras, in 1875 reeds werd opgegeven, en dat wel krachtens de strenge onderzoekingen, door eene Regeerings-Commissie ingesteld; dat Madrassche Kranten en Britsche Pharmaceutische tijdschriften hebben berekend, er door de eigenbereiding van cinchona febrifuge te Calcutta, een verlies is geleden van ongeveer f 300,000”.

Het hierbij gevoegde afschrift van den boven aangehaalden brief namens Lord CRANBROOK aan mij gericht strekke tot commentaar der door den Heer VAN GORKOM aangehaalde feiten.

Met de opneming hiervan in het boven aangehaalde *Weekblad* zult gij zeer verplichten

UEd. Dw. Dienaar,
J. E. DE VRIJ.

India-Office S. W. 29d January 1880.

Sir,

I am directed by the Secretary of State for India to acknowledge the receipt of your letter of the 1st September enclosing a Report on the Cinchona febrifuge received from Bengal and forwarded to you in April of last year.

In reply I am to convey to you Lord CRANBROOK's thanks for the complete and exhaustive manner in which you have dealt with this subject, and for the very valuable information and suggestions contained in your report. His Lordship desires to place on record his sense of the value of your services to the State in connection with the development of the cultivation of Cinchona in India from its initiation to the present time, and of the great public benefit which has been conferred upon the people of India, by providing them with a cheap and efficacious febrifuge, the introduction of which was made upon your recommendation and under your suggestions.

Copies of your Report will be sent to the Governments of India and of Madras for their information.

I am,

Sir,

Your obedient Servant

Was geteekend: LOUIS MALLET

Voor eensluidend afschrift:

J. E. DE VRIJ.

N.B. Cinchona febrifuge = Quinetum.

DE VRIJ.